

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גם' דמן הקורא לחבירו
עבד. ג"כ ס"א דמניא ועיין
כתום' פ' כסוי הדס דף פז
ע"כ ד"ה תן כחיו לאשכתן
דקאמר תן ואע"ג דלית
משנה(ה):

מוסף רשמי

הובא בסוף המסכת.

תום' ר"י הזקן

בער אחר. דעדי קער צו צו
שויה שנים. בעד. [אחר].
שמחיוכו שבעה. אשכנז.
לערך הכשונה איה טענה
היי מגלול עליו כל מה
שטען עליו בברי איה מייחין
ממנו מק"ר ידיון לתבע
בעד אחר וטענה ברי איה
שטאט שנין. חשונה
היי שטאט שנין שבעה
השומרים. שטען שטענלע
כל מה שטען עליו בברי
אכל מה שטען שטאט
אויז מגלול עליו. ראני
דסטה מגלול עליה שלא
שטטה אורסא וטענה שטא
היי. שאני שטא שטא
שטען שטענה מייחין איה
בעד שטאט דיינין. א
שטטה שטאט. וכן נמי
איה דתן ברי לתבע
[שבעה מה. א] חלק
שטענען איז ברי להשטען.
נחזיר. וי שטענה מקום
אייז מגלול עליו איה הכל.
והואל שטא חלק שטענען
אויז שטענען שטאט שטענען
שטענען שטאט שטאט
עליו טענה שטא אף לאח
שטען. אכל טענה שטא שטא
לוי דע שטען שטען שטענען
איה ליה טענה שטא איה
חטור טענען כל חלק. חט
דגטען פרק שטאט [נמי
זא. ב] שטאט איה שטענען
מיה וטענען אורסא איז יוד
שטאט. שטאט אורסא
חטור שטענען שטאט שטענען
חטענען שטענען שטענען
חטאט. אכאט שטענען
הדול. וי. אכאט עליו די
חטענען דאמיר ליה אשטענען
מיה דכרעה אשטענען דא
שטענען עליו עליו לוי
כטען. כטענען. וטענען חט
חטען ברי שטענען שטענען
לי. כלומר ברי חטענען
חטענען חטענען חטענען

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

אֵלָּה נִיטְנָה לִיטְנֵה. שְׁבוּעָה שְׁלֹה־עֵבֶד
 אֶחָד כְּדֹאמְרֵינִי הֵחֵס (רִשׁ)
 לְדַרְךְ שֵׁנִי עֵדִים שְׂרָאוֹה שְׁנֹתֶיהָ לְדִין^א דְּבַר מִמּוֹן:
 מִוֹן שְׁנִינִי לִיטְנֵה. לְהַשְׁבִּיעַ כֵּדֵד אֶחָד אִם טַעֲנִי מִנֶּה וְכִפֵּר לוֹ
 וְכִפֵּר לוֹ וְעַד אֶחָד מֵעֵדֵי שְׁרָאוֹה חֵיבִי לוֹ נִשְׁבַּע (שְׁנֹתֶיהָ) לֹא יִקְוֶה עַד אֶחָד
 שְׁלֹא נִיטְנָה לְהַתְבַּע בִּשְׁנֵיתִי לְהַתְבַּע בְּעַד אֶחָד
 אֲשֶׁכְּחֵן בּוֹדֵאִי סִפְקִי מִ
 נֹאמְרָה שְׁבוּעָה בַּחוּץ
 מִזֶּה שְׁבוּעָה הָאִמּוּרָה
 בּוֹדֵאִי אִף שְׁבוּעָה הָאִמּוּרָה
 סִפְקִי בּוֹדֵאִי עַד הֵיכָן
 יְהוּדָה אָמַר רַב דִּ"ל^א
 אֵתָּה הֵהוּא שְׁמוֹתֵי
 הַקּוֹרָא לְחִבְדּוֹ עֵבֶד
 אֵת הָאֲרֻכְעִים^ב רִשְׁעֵי
 אָמַר רַבֵּי יִהְיֶה שְׁבַע לִי
 עֲבָרֵי הָאִי טַעֲנָתָא מַעֲנֵה
 לִיָּה גְבִיָּה רַבֵּי לְמַעֲמֵה
 עֲבָרֵי גּוֹפֵי קִנּוּי אִי
 רַחֲמָא קִרְקַע הוּא רַחֲמָא
 בְּצִינְעָא אִם אֵיתָא רַחֲמָא
 אִם אֵיתָא רַחֲמָא קִרְקַע
 מִתְנִי^ג כֹּל הַנֶּעֱשֶׂה רַחֲמָא
 זֶה נִתְחַיֵּב זֶה בְּחִלְפֵי
 בִּפְרָה אִם חֲמוּר בְּשׁוּר
 זֶה בְּחִלְפֵי: גִּמ' (ד)
 שְׁמַע מִינָה מַטְבֵּעַ
 יְהוּדָה הִרְבִּי קָאמַר כֹּל

ומסבא מפרש מאי רבואה מקרקע דאמר עד היכן: **הקורה לצדיו**
בד. עבד כנעני: **יהא** גנידיו. והיו מנדין אותו שמואל בישראל
 בן דן קאף הו' ויחלו בו: **סונום אהא** כרעביס. היו קומוסין מכות
 לקומוסין ויחא ליה אה מנדי: **רשע יורד עמו לחייו.** כלומר לו
 ירדו ב"ד ומקיס אלב הוא מותר לשלחו ואף למעט פרעמיה וילרד
 ומומיות: **עטנא מעלייהא** היא. ובלא גלגלו נמי אי היה מודה במקצת
 זו היה לו עד אחד היה חייב שצויה דעטנא מטלטלין שהוא וז'
 תצונו פועלתו ואז רבועו ומאי רבואה דהאי משאר גלגלו שיהיה:
 שו קטוי. ואיה טענא מעלטלין: **סינו קרקע.** איה מנין לה
 מחת? דמגלגלי ומאי רבואה דרבי יהודה לאשמועינן גלגלו עבדי
 חיים: **יות ליה קלא.** משה' חנן בה גלגלו: **מרתג' כל הניטא**
הניטא בחדר. שדרכו לתמו דבמים כשקונין חפץ אחד. והשמה ס"ד
 מטבע אהא לאשמועינן כיון שזכר זה נחבישו ויה בחליפיה אהא
 נמני בחדר חליפין ולא בחדר דמים אלא כעין שקונין בסודר
 עין שלף איש נעלו: **כיון שזכר.** זו המקנה ומשך וזו אחד מן
 הקנה בחדר קנין חליפין נחבישו הקונה בחיובין חליפין בכל מקום
 והוא אם מחו או אם נאכדו עליו לשלם המעות (אשפוקי לתמו לו
 עין ששכשכין המוכר את הקודר או את הוז בחדר חליפין נקנה
 מתק ללוקח בכל מקום שהוא: **החליף שור כפרה.** כיון שמשך
 על הפרה את השור נקנית פרה ללוקח בכל מקום שהיא ואומקיה
 עליו. ובגמרא פריך מאי כיצד דהוא? ואיהא אחי לאשמועינן דמטבע
 חליפין שאלע"ם שבתורה חליפין קיימא (ל' צ"ב"מ דף מה.) דמעות
 קנות אלא משכית המקנה כי יביעיהו ויהיה בחדר קנין
 ודבר קני' כי סודר הוא ליה למימני כיצד החליף מעות כפרה:
מאי ניהו מטבע. הוא הניתן דמים בחדר בכל מקום
 לאשמועינן מחני דלג"ג בדבורה חליפין קיימא (ל' דלג' כי יביעה
 בחדר חליפין קנין: **שמע מינה כ"ו.** ואין קיימא כל כפרה הוזב
 (י"מ דף טו.) דלון מטבע נעשה חליפין: **אמר רבי יהודה הכי**
אמר כל הניטא דמים בחדר. כל דבר שאם בא לתמו דמים
 אחר צריך לשמו דמים דהיינו כל המטלטלין דר מטבע:
 כיון

נעשו חליפין וקנו כי סודר כפיתם בקונטרס ואם חלמנו ומה
נעל דוקא דהא מטבע לאו כלי הוא ואומרו רבינו חס דמטבע כעין
משקלות ועוד יס לומר דמה שראוי להוציא ולקנות בו כל דבר
יפקודתם כל דבר שאם בל לחמו דמיס בלחמך לרצן לשומו היינו
חליפין נקנו חליפין ללוקח במשיכה שמעך בעל המקח אם ואל

שלא ניתנה להחבט בעד אחד מגלגלין ממונ
שניתן להחבט בעד אחד אינו דין ^אשמגלגלין
אשכחן כודאי ספק מגלגל תניא רשב"י אומר
נאמרה שבועה בחוץ ונאמרה שבועה בפנים
מה שבועה האמורה בפנים עשה בה ספק
כודאי אף שבועה האמורה בחוץ עשה בה
ספק כודאי עד היכן לגלגל שבועה אמר רב
היהודה אמר רב דא"ל הישבע לי שאין עברי
אתה ההוא שמותי משמתינן ליה ^ב רתניא
הקורא לחבירו עבר יהא בנידוי ממזר סופג
את הארבעים ^ג רשע יורד עמו ^ד לחיוי אלא
אמר רבא הישבע לי שלא נמכרת לי בעבד
עברי האי טענתא מעלייתא היא ממונא אית
ליה גביה רבא לטעמיה ^ה דאמר רבא עבד
עברי גופו קנוי אי הכי היינו קרקע מהו
דתמא קרקע הוא דעברי איניש ^ו דמכחו
בצניעא אם איתא דוכין לית ליה קלא האני
אם איתא דוכין קלא אית ליה קמ"ל:
מתני' כל הנעשה דמים באחד כיון שזכה
זה נתחייב זה בחליפיו ^א כיצד החליף שור
בפרה או חמור בשור כיון שזכה זה נתחייב
זה בחליפיו: **גמ'** ^ב חליפין מאי ניהו מטבע
^ג שמע מינה מטבע נעשה חליפין אמר רב
יהודה ^ד הכי קאמר כל הנישום דמים באחד
כיון

כת.

עין משפט
נר מצוה

א (ממי) פֿיט מהל' שמוען
הל'ז טושי'ע חוי'ם ס'י רג ספ'י
אז:
רצ'ה ב מיי פיו מהל' ח'ם
הל'יד ס'י רג סמ'ע עשן
דרכ'נ ב טושי'ע יויד ס'י שלד
ספ'י מ'ג:
רצ'ה ב מיי ס'י מהל' טווען
וטענן הל'י'ב סמ'ע עשן
ז'ה טו' חוי'ם ס'י רג:
ש' רג מיי' פ'ס מהל' מ'סר
ה'ל' א סמ'ע עשן
טושי'ע חוי'ם ס'י רג ספ'י א:

לריון הל

נמ' רשע יידי. ע' תעמ' ד' ז
ע"ב תד"ה נוסח לקרואו: שם
לחיו. ע"י ערוך ערך סי:

מוסף תוספות

[illegible]

תום' ר"י הזקן (המשך)

[illegible]